

A negyedik otthonszűléssem

Article URL

www.asztrologia.ro/

Author

Dénes Mária

Published: January 24, 2018, 7:42 am

Szeretettel Á¼dvÁ¼zÁ¼llek kedves BarÁ¼tom!

Á¼rÁ¼mmel elmondhatom, hogy jÁ¼lius 21-Á¼n reggel 6 Á¼ra 21-kor megszÁ¼letett a negyedik gyerekÁ¼nk, a kisfiÁ¼nk, Szabolcs. A szÁ¼lÁ¼srÁ¼ul szeretnÁ¼k rÁ¼viden beszÁ¼molni, mivel Á¼gy Á¼rzem, ezt a szÁ¼lÁ¼st a lehetÁ¼ legjobban sikerÁ¼lt vÁ¼gigÁ¼lnem, vÁ¼gig vinnem, annak ellenÁ¼re, hogy szÁ¼mos rÁ¼szletben eltÁ¼rt az elÁ¼zÁ¼ szÁ¼lÁ¼seimtÁ¼ul. Ebben a negyedik szÁ¼lÁ¼sben elmondhatom, hogy a normÁ¼lis, termÁ¼szetes, zavarmentes szÁ¼lÁ¼shez kÁ¼tÁ¼dÁ¼ minden vÁ¼gyam, vagy inkÁ¼bb Á¼hajom, ambÁ¼-ciÁ¼m beteljesedÁ¼st nyert. EzÁ¼rt is igyekszem minÁ¼l rÁ¼szletesebben leÁ¼rni amÁ¼-g mÁ¼g friss az Á¼lmÁ¼ny. A szÁ¼lÁ¼shez kapcsolÁ¼dÁ¼ elÁ¼zÁ¼ nap, napok esemÁ¼nyei A szÁ¼lÁ¼s elÁ¼tt nÁ¼gy nappal egyÁ¼rtelmÁ¼en Á¼rzÁ¼keltem, hogy az Á¼-zÁ¼leteim kezdenek felpuhulni, kilazulni. Ezt a jelensÁ¼get a korÁ¼bbi vÁ¼randÁ¼sÁ¼gaim vÁ¼gÁ¼n ott azonosÁ¼-tottam be, amikor a baba kezdett leszÁ¼llni Á¼s a mozgÁ¼som kezdett elnehezedni. Mivel azonban ez utÁ¼bbi Á¼ldott Á¼llapotossÁ¼gom idÁ¼szakÁ¼ban keveset mozogtam intenzÁ¼ven, amely miatt a vÁ¼randÁ¼sÁ¼got nehezebben viseltem s tÁ¼bb ilyen, olyan fÁ¼jdalommal jÁ¼rt a vÁ¼gÁ¼n, mint a korÁ¼bbi Á¼llapotossÁ¼gaim, ezÁ¼rt a rÁ¼gi eligazodÁ¼si pontjaim nem voltak meg. Illetve megvoltak, csak nem tudtam Á¼ket olyan egyÁ¼rtelmÁ¼en Á¼rtelmezni, s nem Á¼sszekeverni azzal, hogy nem mozogtam eleget Á¼s az izmaim, s az Á¼nszalagaim hÁ¼zÁ¼dnak, feszÁ¼lnek, nem elÁ¼ggÁ¼ erÁ¼sek Á¼s rugalmasak. Volt egy a vÁ¼randÁ¼sÁ¼gom elejÁ¼n kezdÁ¼dÁ¼ derÁ¼kfÁ¼jÁ¼som, ami idÁ¼punkÁ¼nt elÁ¼jÁ¼tt az egÁ¼sz idÁ¼szak alatt, s a vÁ¼gÁ¼re kifejezetten intenzÁ¼-vÁ¼ vÁ¼lt, fÁ¼kÁ¼pp amikor nagyobb mÁ¼retÁ¼, s fizikailag jobban igÁ¼nybevevÁ¼ tevÁ¼kenysÁ¼geket vÁ¼geztem, valamint reggelente felkelÁ¼s utÁ¼n pÁ¼r percig. Á¼on ugyan naplÁ¼ztam Á¼s dekonspirÁ¼ltam is, mi a szellemi oka a derÁ¼ktÁ¼jÁ¼ki fÁ¼jaldalmamnak, de az nem mÁ¼lt el, viszont ez miatt nem zavartattam magamat, mert ElÁ¼d fiamnÁ¼l is volt egy ehhez hasonlÁ¼ tÁ¼netem, ami aztÁ¼n nyomtalanul eltÁ¼nt a szÁ¼lÁ¼s utÁ¼n. (Az asztrolÁ¼giÁ¼t tudÁ¼k kedvÁ¼Á¼rt Á¼rom le, Á¼gy utÁ¼lag ugrott be, hogy (talÁ¼n) azÁ¼rt nem mÁ¼lt el, mert nem jÁ¼l dekonspirÁ¼ltam, ugyanis Á¼n derÁ¼ktÁ¼ji Á¼s MÁ¼rleg problÁ¼makÁ¼nt azonosÁ¼-tottam be a tÁ¼len, holott tulajdonkÁ¼ppen, az utolsÁ¼ idÁ¼szakban, amikor tisztÁ¼n Á¼reztem melyik ideg nyomÁ¼dik, s tÁ¼bb panaszt okozott s jobban oda kellett figyeljek rÁ¼, vÁ¼lt vilÁ¼gossÁ¼: a szakrÁ¼lis Á¼s nem a lombÁ¼ris rÁ¼szen van a problÁ¼ma. Vagyis itt nem MÁ¼rleg, hanem SkorpiÁ¼ problÁ¼mÁ¼rÁ¼l van, volt szÁ¼. Ez a kisbaba szÁ¼letÁ¼si kÁ¼pletÁ¼ben is lÁ¼tszik, ugyanis a SkorpiÁ¼nak megfelelÁ¼ nyolcas hÁ¼za terhelt, valamint a SkorpiÁ¼ uralkodÁ¼ bolygÁ¼ja a PlutÁ¼ van letÁ¼madva egyÁ¼rtelmÁ¼en, MÁ¼rleg problÁ¼ma pedig nincs is a kÁ¼pletÁ¼ben). Ez a â¼zderÁ¼ktÁ¼jiâ¼ fÁ¼jdalom szÁ¼nt meg egyik naprÁ¼l a mÁ¼sikra minden elÁ¼zÁ¼ny nÁ¼lkÁ¼l a

számlát elmentt nappal. Ebből jutottam arra az egyértelmű kárvetkeztetésre, hogy kilazultak, felpuhultak az izmletek, mivel a csigolyám nem nyomja már az ideget. Az egész folyamat egyből a gy kezdődött, hogy a konkrét vajdást megelőző jelszaka, miután a főrejm kórszám érkezett haza, mert kórszát-tettek egy filmet s sokáig odamaradt, felkeltt a jellel egy 3ra kárrel s tbb nem tudtam visszaaludni csak reggel hat 3ra fele. Mindeközben úgy éreztem, hogy rendszeresen jelentkező fájdalmain vannak, amelyek még számlát is fájdalmai is lehetnek, illetve számlát is fájdalmai is átalakulhatnak. Gondoltam majd reggel meglátjuk s igyekeztem elaludni. Reggel derült ki, a magzatot valóban nyakdugás egy része már kijött, s még utána is jött ki belüle a reggel folyamán, de a fájások teljes mértékben megszűntek. Kissé meg is illemdtem, mi van most? Fogok számlni, vagy nem fogok? Ha igen, akkor miként, fájások nélkül? A főrejm nyugodt volt, azt mondta, hogy majd újra beindulnak mikor ott lesz az ideje. Ez engem persze nem nyugtatott meg teljes mértékben, de írvendtem annak, hogy nem aggódok. Dál kárrel a gyerekeket levitte a számléimhez. Ezt mindkét korábbi számlát snál a gy tették a minál zavartalanabb számlát is kárrel lmányek látrehozása céljáb. Ugyanakkor a számlát után is vigyázott anyám egy hetet rájuk, s a gy kényebb volt a regenerálás valamint a kis ájszámlátre is jobban odatudtam figyelni. Amikor telefonon felhívtam, hogy értesítem a gyerekek érkezéséről, elmondtam neki, hogy a nyakdugásból valamennyi elment, de a fájásaim megszűntek, s nem tudom mi van most. Miután a gyerekek lementek falura s nem kellett már aüket kórszát-teni, valóban foglalkozni, a neten utána néztem mi is a helyzet a nyakdugással, mi van egyáltalán ilyenkor. Ott találtam cikkeket arról, hogy a nyakdugás távozás nem kátelezésen jelenti még a számlát azonnali beindulását, csupán azt jelzi, hogy valamikor számlni fog a ná a káreljében. Ez lehet egy napon belül, de lehet egy, vagy két hét alatt is. Főrumokon számomra esetet olvastam, ahogy tbbeknek is sokkal kórszámabb egy, két hét alatt indult be valóban a számlát. Vissza is hívtam anyámat, ne aggódjon, mert semmi gond, legfeljebb vele toltam ki, mivel fálláslegesen levitték a gyerekeket, s most neki kell rendeznie aüket, miközben én nem is számlát még. A vajdás a számlát a főrejmnek a faluról tártán hazaérkezte után, a városban még sötétltunk egy hosszat a dőlután folyamán. Kórszámabb, este nyolc 3ra kárrel elment filmet kórszát-teni, én pedig a lakásban a házimunkával foglalatokodtam. Tíz 3ra kárrel eszembe jutott, hogy aznap tulajdonképpen egy kárrel ká-vál nem ettem semmit, s még giscsak ennem kellene valamit, arra az esetre ha netán beindulna a számlát, ne kerüljek energia hiányba, s ne legyek gyenge. Valójában ugyanis az azt megelőző nap sem ká-vántam semmiféle ételt, s igen keveset ettem, ráadásul amit ettem az is folyamatosan ment ki belülem. Nekem akkor úgy tnt, valami enyhébb gyomormenés-szerésget kaptam, kaphattam, miközben nem tártátot már, s mint hogy a szervezetem tisztult, tisztátotta magát, kórszátlt a számlát. Káztudott, a számlát beindulta után nem javallott a táplálkozás, mert azt tartják, hogy a gyomorműködés leáll az étel a gyomorban marad. Szólságos esetben a vajdás káreljében elfogyasztott ételt a számlátun kihányja kórszámabb. A kárházban, ahol ráadásul a mátt (a császármetés) lehetőséggel is számolnak, ezt messze elkerülik, még a vizet sem adnak. Ájszaka tizenkét 3ra kárrel felbredtem, kezdtem érezni a fájások beindulását. Ami megzavart, hogy nem szokványosan, a korábbi számlátsekhez hasonlóan, a derekamba indultak ki, hanem kifejezetten a hasam alatt elül s el sem értek a derekamig miközben már is abbamaradtak. Mivel rendszeresen jttek a máltak el hasonlóan idtartam letelte után, felkeltem (nem akartam mulasztást elvetni, mint előző jelszaka, amikor reggelre halogattam a felkelést). Megmórtam s kb. harminc másodperc kárrel tartottak. Megbizonyosodtam ezek által a számlát beindulásáról. A felkelés után a fájások ráadásul gyakrabban kezdtek jelentkezni mint előtte, kárrel belül 7-10 percenként a egyformán hosszók voltak, természetesen volt kezdetük, maximumuk és után hirtelen elcsendesedtek. Az ajtának támaszkodva a hágtérincemet mentesíve a társal,

hagytam, hogy a máhísszeházdás minál teljesebb legyen, miközben befele figyeltem a mályeket lálegeztem. Hájlát adtam a árrendtem minden bekávetkezám fájjalomnak s elkázeltem amint tágulok a amint egyre tágul, megnyá-lik a száhálmcsatorna bennem. Az eláubbi száhááseim aránylag hosszá°, 12 áráis, vajádsai alapján arra számtottam másnap dálelát, vagy dálkárá meglesz meg a baba. Nagyon áráltem a gondolatnak a bizakodva, derásen megnázegettem idáunkáont, a fájjalommentes idáuszakokban, a másik szobában eláukászá-tett mázszakosarat. Káözben náha egyet, egyet rágott, mocorgott a baba a pocakomban s áon gondolatban ádvázátem, hogy nemsokára találkozzunk idekint. Ekkora már ájszaka volt, csend a langyos meleg, áon pedig egyedá sáotáltam a lakásban. Káözben nástem az árájt, fáol kettá mutatót. A fáorjem máog nem ákezett haza, holott egy árára ágáerte meg. Igaz azt is megegyeztá, ha beindul a száháás felhá-vom a azonnal indul. Felhá-vtam ján-e már haza, de nem mondtam meg a száháás beindulásá, ugyanis azt mondta áppen indulában van s nem akartam riáztatni, valamint nem akartam telefonba kázálni a hárt. Perceken belül áogyis itthon volt a a sajájt szemável konstatálhatta a fejlemányeket, amit egyábkáont is sejtett mikor felhá-vtam. Rántott tojást evett, aztán megegyeztá, egy árácskára le kell fekádján, mert nagyon fáradt. Ő is másnap dálelátre tippelte a baba ákezását s ahhoz áerte az idáut. Megkárt, ha netán hamarabb jánne káltsem fel idáuben, ne az utolsó percekben, mert ássze kell szednie neki is magájt. Teljesen ábernek kell lennie, ahhoz, hogy minál jobban jelen tudjon lenni amikor megszáletik a baba a nyilván utána is, amikor az á feladatainak nagy része kávetkezik. Szemály szerint kifejezetten áráltem annak, hogy lefekszik s nem várakozik mellettem fáradtan. Ágy ára nyugodtan lehettem a magam dolgaival. A sált tojá s szágáitá felfordult a gyomrom a áomelyáseket kezdtem árezni. Kis idáure oldalfekvésben, mivelhogy ilyenkor háttal nem javallott, ledáultem az ágyra. Egy fáolárára terveztem a pihenást, de egy kerek ára lett beláule. Káözben meg alig volt, csak vagy háromszor, máhísszeházdás, s az is ággá kellemetlená árintett ágy fekáve, miközben amikor sáotáltam olyan is volt, hogy egy negyedrálatt alá háromszor háázótt ássze a máhem. Aki szált, vagy aki jártas ebben a támbán tudja, hogy ilyenkor amennyire csak lehet melláuzni kell a lefekvés, eláulást a minál tábbet kell állni, járkálni sáotálni, annak áredekáben, hogy a baba sálya kifejttesse a maga áldásos hatásájt. Ugyanis a baba fejánek nyomása a máhnyakra szoros ásszefággásben áll a máhísszeházdás sokkal a elengedhetetlen ásztánzám hatást fejt ki az áredekákben. Áelni is pl. lehetáleg inkább csak a fájások ideján ajánlott, s azt is ágy, hogy a baba helyzetánek fággáulegesságe megmaradjon továbbra is a ugyanakkor a csápám is táguljon. Ezárt já pl. ha támlás szákre áháánk csak fordá-tva, a támlájával szemben, a lábunkat áttáve rajta. Káárábelá nággy káárá kezdtem el ára sáotálni, káözben a pihenás után, a gyomrom helyre állt. Az ásszeházdás sok kázátt náha beereszkedtem egy olyan joga pozá-ciába amelyául azt tarják, hogy a csápát nyitja a a segá-t a baba feját minál inkább a száhálmcsatornába irányá-tani. Nagyon já áreztem magam a hajnali csendben. Elárasztott az belálrául jávám nyugalom, biztosságá, amely egyábkáont minden száháás jellemzámje, amennyiben a ná hagyja ezt megtártánni magában s nem aggádjá a folyamatot, vagy nincs benne tázott ellenállás az esemányeket illetáen a termászetesén amennyiben hagyja a nem zaklatja a a kármnyezete sem áut. A teraszunk ajtája nyitva volt s áramlott be rajta a háás, tiszta hajnali levegám. Csak azt sajnáltam kissá, hogy nincs udvar a kázelben, ahová kiláphetná, hogy kázzetlená árezzem az egyságet az egász termászettel. A fájások kázátti idáukben a teremá mikáontjáre, folyamataira, a teremáui azonosságomra gondoltam a azt eráusá-tettem magamban. Eszembe jutottak áui ismeráuseim, korábbi száhááseim s máog számos ezzel kapcsolatos gondolat. Mikor mindezeket már kimerá-tettem, s áreztem, hogy belefáradok, tárelmetlenná válok, levezetáskáppen máog egy, káot kintfelejtett gyerekrhájt ásszefogtam a helyreraktam a lakásban. Ez a tevákénykedás kifejezetten jálesett. Szá-vesen feltettem volna valami lágy zenát is, ha nem sajnáltam volna

megtÁrni ezt a magÁnyos, kÁ-vÁ¼l belÁul nyugodt, bensÁusÁges csendet. A kis tevÁkeny kitÁrÁu utÁ;n visszatÁrtem korÁbbi hangoltsÁ;gomhoz Ás gondolataimhoz, mÁ;r amennyire lehetett most mÁ;r, mert egy negyed Á³ra alatt kb. kÁt hÁ;rom fÁ;jÁ;s mindig jÁtt. Á-t Á³ra kÁrÁ¼l intenzÁ-vebbeknek kezdtem ÁrzÁkelni fÁ;jdalmakat, mÁ;r a derekamig is kezdtek hÁ;tra Árni, de ami mÁg ennÁl is fontosabb, hogy jobban Áreztem magam, amikor nyomtam, nyomkodtam, mint amikor nem a fÁ;jÁ;sok alatt. Ahogy ott Álltam az ajtÁ³ fÁl fÁ;jÁ;nak tÁ;maszkodva, enyhÁn szÁtterpesztett lÁ;bakkal s figyeltem a fÁ;jdalmat beugrott a kÁp, hogy megnyÁ-lik a szÁ¼lÁµcsatorna a lÁ;baim kÁzÁtt amint nyomok s kicsÁszik lefele rajta a baba, vagyis mÁg akÁ;r Á-gy Á;llva is megtudnÁ;m szÁ¼lni a gyereket. A vÁ;ratlan bevillanÁ;stÁ³l megilletÁudtem, kissÁ meg is ijedtem. Gyorsan mentem felkÁllteni a fÁrjem, de mivel a fÁ;jdalom nem volt tÁl intenzÁ-v, lazÁ;bban fogalmaztam s azt mondtam igyekezzen felkelni, mert Ágy nÁz ki, nem vagyok biztos benne teljesen mÁg, de beindultak a tolÁ³fÁ;jÁ;sok. JÁ³ fÁ;radt volt mÁg mindig, megkÁrdezte hÁ;nyÁ³ra. Negyed Át volt. VisszajÁttem a nagyszobÁ;nkba s letÁrdeltem a szÁknek tÁ;maszkodva. Nem Ártam, de amikor az Ájszaka folyamÁ;n a fÁrjem hazajÁtt felvettÁ¼k a szÁµnyezet Ás letettem helyette kisebb, kÁnyelmes, puha pokrÁ³ckÁ;t, amit leterÁ-tettem egy fehÁr vastag pamut pelenkÁ;val. Erre tÁrdeltem most. Ez a tÁrdelÁs Ás szÁknek tÁ;maszkodÁ;s volt a bevÁ;lt, kedvenc szÁ¼lÁsi pozÁ-ciÁ³m, ElÁµdkÁt Ás CsillukÁ;t is Á-gy szÁ¼ltem. MÁg egyszer innen ÁtszÁ³ltam a fÁrjemnek, hogy jÁµjjÁ;n, ha nem akar lemaradni, plussz Án sem szeretnÁm stresszelni magam az Áµ hiÁ;nya miatt, hanem teljes mÁrtÁkben a szÁ¼lÁsre szeretnÁk figyelni. Ott is Á;llt elÁµttem azonnal. IdÁµkÁzben meg jÁttek a fÁ;jÁ;sok s Án kezdtem nyomni. ElÁg hosszan tartottak. MÁ;r nyomtam jÁ³ sokat mire ÁjbÁ³ lÁlegzetet vettem s mÁg mindig tartott a mÁhÁsszehÁz³dÁ;s, mÁg mindig lehetett nyomni. NyomÁ;s kÁzben, s kÁzÁtt meg az is jÁrt az eszembe, hogy kijÁ;n az, kijÁ;n az, kinyomom, vilÁ;gra hozom azt, amit kilenc holnapon Át neveltem. KÁt fÁ;jÁ;s (mÁhÁsszehÁz³dÁ;s) kÁzÁtt, egy kis tÁ¼kÁrrel megnÁztem mekkora a tÁ;gulÁ;s Ás egyÁ;ltalÁ;n mi lÁ;tszik odalenn. Ott, ahol eddig csupÁ;n egymÁ;shoz tÁ¼rÁµdÁµ izomkÁtegek lÁ;tszottak, most mÁ;r egy csillagszerÁ¼ nyÁ-lÁ;s keletkezett. Bent a mÁlyben pedig lÁ;tni lehetett egy kis sÁtÁt Ás szÁ¼rkÁs valamit. A magzatnak a burka gondoltam. EbbÁul tudtam, hogy kÁz el Á;llunk a vÁgkifejlethez, de a magzatvÁ-z mÁg mindig nem folyt el. A kÁvetkezÁµ ÁsszehÁz³dÁ;snÁ;l hatÁ;rozottan Áreztem, ahogy a baba csÁszik lefele a szÁ¼lÁµcsatornÁ;n, amint nyomok. Hirtelen szerettem volna, ha fÁrjem is a bÁrÁµbe bÁjhatna Ás Áµ is vilÁ;gosan lÁ;thatnÁ; ÁrezhetnÁ azt amit Án, kÁzvetlen rÁsze lehetne abban az ÁlmÁnyben amin Á;tmegyek. Persze ilyesmi nem lehetsÁges, ezÁrt a fÁ;jÁ;sok kÁzÁtt igyekeztem elmondani minÁl rÁszletesebben mit tapasztaltam, s hozzÁ;ttem mÁg az is lehet, nemsokÁ;ra megszÁ¼letik. A rÁ;kÁvetkezÁµ fÁ;jÁ;s ugyanÁ-gy telt, mÁg a sokat emlegetett szÁkelÁsi ingert is lehetett Árezni, de nem mertem tovÁ;bb nyomni, elengedtem a fÁ;jdalmat. Nem jÁtt, hogy elhiggyem ilyen kÁnnyen kitud jÁnni. Mondtam a fÁrjemnek: kÁvetkezÁµkor â€žmegemberelemâ€• magam Ás addig nyomok teljes erÁµmbÁul, ameddig a fÁ;jÁ;s tart. Lesz, ami lesz. KissÁ hiÁ;nyzott az elÁµbbi szÁ¼lÁseknÁl megszokott biztatÁ;sa, de annyira kÁz elereszkedtem a fÁldhÁz, hogy nem fÁrt kÁz el hozzÁ;m Ás egyÁbkÁnt is az volt az alapÁ;llÁ;sa, hogy rÁ;m bÁ-zza, tudom Án, Árzem Án mit kell tennem. Arra lettem figyelmes, s amit nem vettem Ásre, vagy talÁ;n nem is tudatosÁ-tottam ennyire vilÁ;gosan a korÁbbi szÁ¼lÁseimnÁl, hogy amikor fÁ;jÁ;sok kÁzben nyomtam szinte semmit nem fÁ;jt az egÁsz. VÁrtam a medencÁmet szÁtfeszÁ-tÁµ ÁrzÁseket, vagy valami hasonlÁ³ nagyon fÁ;jdalmasat, de semmi. Csak akkor fÁ;jt, amikor az Áj lÁlegzetvÁtelnyi idÁure, vagyis a belÁgzÁsnÁl nem nyomtam. MikÁzben beszÁlgettÁ¼nk a fÁrjemmel az elÁµbbi ÁsszehÁz³dÁ;s utÁ;n, kezdtem Árezni, hogy Ájra jÁ;n a fÁ;jÁ;s Ás figyelmesen bÁ;r, de bevettem minden erÁµmet. Egyszer csak pukk, egy kis magzatvÁ-z szÁtfrÁccsent Ás utÁ;na nyomban megjelent a baba feje Ás finoman kikanyargÁ³zott a teste, a fehÁr pelenkÁ;ra. Amikor a baba fejÁt meglÁ;tta a fÁrjem kezdett biztatni, hogy nyomjam, mert jÁ;n, s bÁ;r Án is jÁ³ lÁ;tam, amint szÁpen kikÁ-gyÁ³zik, s akarattal vettem vissza kicsitt a nyomÁ;s erejÁbÁul, hogy

minál simábban menjen s ne legyen túl gyors a kijárat, azért jött esett s mintha még plusz erőt is adott az a kis biztatás, rácszövetel. A váratlan ásváratlanul kánnnyá, meglepetésszerű kibájtá;stá mindketten felneveltánk. Tekintettel a magzatburok ápsáögöre kásámbre saccoltam a megákeztét, s még egy, kót nyomkodásra számtottam. A fárijem azonnal felvette a kis megákeztetést á orral lefele, a fájld fele tartotta, azért, hogyha esetleg a láögjára;rataiba magzatváz-kerált volna tudjon kifolyni. A baba kázzben felsárt. Ezután a mellkasomra tették a megnyugvá;sa áredekáben is, de hiába takargattam be, s melengettem mindenféle tárrá;lkázzámuvel, pelenkával, nem nyugodott meg, ágy ahogy tették a testvérei ilyenkor, akik nemcsak hogy megnyugodtak, hanem még szopni is kezdtek azonnal. Miután a fárijem felállítottette csak akkor nyugodott meg vágá. A szoba há; levegájáre vezettem vissza a viselkedésá, vagyis arra, hogy rosszul esett neki a há; ákletkájá; az anyaméh á a káj; ká;nyezetben tapasztalt kázzá;tt s erre káj;sen ázákény volt, hiszen még ágy is huszonkát fok kárrá; biztos volt a szobában. Vártunk egy keveset, s mikor már nem láktetett a vár a káldá;kszinorban, a fárijem mindkát felül elkáttá;te á elvágta az á;ltalam neki megtartott káldá; zsinort. Ez szá;momra ájdonság volt mert eddig ezt a má;veletet mindig egyedül vágte. Ágy vá;ltunk káj; szerencsá; egymá;stá á a kis Szabolcsunk megkezdte az káj;llá; áletét. A fárijem feladott rá; egy kezeslá;bast á; ájra visszaadta nekem, most már nyugodtan á figyelmesen ná;zelá;tt, még szopott is s á is á;vezhettem az első egyá;ttlá;nk boldog perceit. Eme rá;vid kis idill kázzben az á;ra ná;ztáj;nk s kiderá;lt, hogy elszaladt már; há;romnegyed ára amiá;ta megszáj;letett, a má;hlepyre is gondolni kellett. A fárijem behelyezte a bá; a ká;zelembé levá; má;zeskosá;ba á; mondta, hogy a ká;vetkezá; má;há;sszeház;dá;sná; nyomjam ki a lepá;nyt. Nem kell azt káj;sebben megjegyennem, mindeközben folytatá;dtak a má;há;sszeház;dá;sok. A ká;vetkezá; há;sszeház;dá;sná;, az á;gy szá;lá;ve egyet nyomtam á; valá;ggal kiugrott, megszáj;letett a má;hlepyre is, pá; alvadt vá;rcsomá; tá;rsasá;ban. A fárijem gyorsan megvizsgá;ta, s mivel mindent rendben talál;lt má; sodpercek alatt eltá;ntette a szemem elá;ul. Utána felvette a pokrácot meg a pelenkát, feltá;lte a fájldet á; minden rendben volt a szobában, mintha semmi sem tártá;nt volna. Csupán a má;hviasszaház;dá;s okozott fá;jdalmakat továbbra is. Ezeket a perá;dikusán intenzá;vebb há;sszeház;dá;sokat a má; sodik szá;lá;semtá;ul kezdve sokkal ázákényebben á; á;lesebben á;ltam meg mint az első szá;lá;sná;, ahol tulajdoná;ppen minden káj;sebb ázákényisá;g ná;lkáj; há;zá;dtott vissza az eredeti má;retá;re. Egyá;bká;nt olvastam, ez má; ná;kná; is ágy van. Fá;nt akkor há;zá;dtott (fá;jt) amikor a kicsi szopott s ágy tártá;nt ez ká;vetkezá; kát, há;rom, ná;gy napban is. Felkeltem az á;lá; helyzetembá;ul s bá; nem volt káj;sebb szá;ksá;g rá;, mert sem rajtam, sem a ruhá;mon még vá;rpá;ty sem volt, letusoltam á; ruhá;it vá;ltottam. Ká;zzben a kicsi ná;zelá;tt, majd elaludt. A kásá;bbiekben felhá;vtam a szá;leimet á; a testvérká;ket, hogy elá;sgoljam a á; kicsi babaá; megákeztésá;. #336;k nyilván; azonnal lá;tni szeretá;k volna, miután a nagyanyjuk há;ttá; biztatá;ra illedelmesen gratulá;ltak. Á;on teljesen felvoltam dobá;dva, kifá;radá;st egyá;ltalán nem á;reztem, nem is tudtam elaludni egá;sz nap. Pedig aznap este még egy á; nem aludt á;jszaka vá;rt rá;im, mivel a kicsinek, aki a kásá;bbiekben a nap folyamán tá;bbszá;rt is szopott, ekkora kezdett beindulni az emá;szta; rendszere á; nyugtalan, ná;gá; lett, aká;rcsak a testvérei, akikná;ul ugyanez az első á;jszakái nyugtalan alvá; szintá;on jellemzá; volt. Most, az á;ttá;dik napon a má;hem már; nagyá;szat visszaház;dtott. Sánt, lecsengett azá;ta a tejmegindulá; okozta mellfeszá;lá;á; meg a mellkisebesedá; á; begyá;gyulá; is. Minden rendben van, há;la az á;á;gneká; á; mindannyiunknak. A baba sokat szopik, alszik á; kaká; mint minden egá;szá;ges á;szá;tt baba. Vá;gezetá; a fá;lelmeimrá;ul pá; szá; á; ná;há;ny ká;vetkeztetés. Annak ellená;re, hogy mindhá;rom korá;bbi szá;lá;sem otthon tártá;nt, pozitá;-v á;lmá;nyekkel telten á; mindhá;rom után azt mondtam, milyen já; lesz majd megismá;tetni, mégsem mondhatom,

